

WSOY

Musse & Helium

SALAPERÄINEN
KOLO

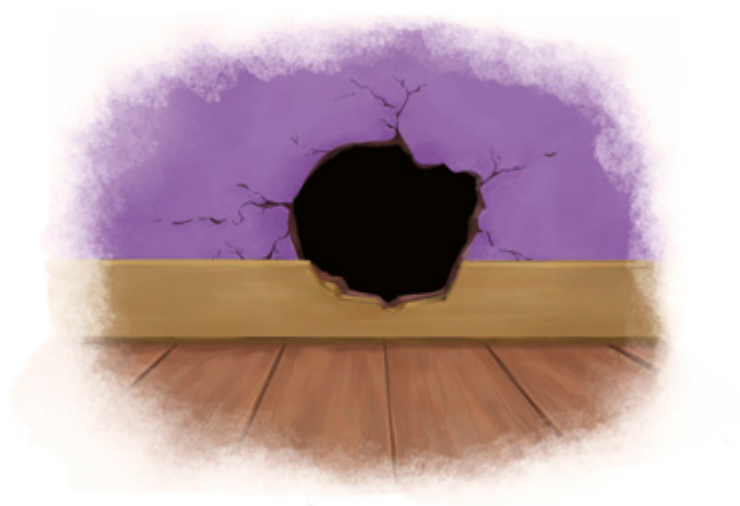
**BEST-
SELLER**

Yli miljoona
myytyä kirjaa

MUSSEN JA HELIUMIN SEURASSA VIHITTY KOKO PERHEI

CAMILLA BRINCK

SALAPERÄINEN KOLO

OMISTETTU

Maximille, Sigge-kissalle,
Musselle ja Heliumille

Ruotsinkielinen alkuteos
Musse & Helium: Mysteriet med hålet i väggen
Teksti ja kuvitus © Lindrizia AB
Teksti: Camilla Brinck, 2018
Julkaistu Lindrizia AB:n luvalla.

Kuvitukset sivuilla 1, 19, 23, 27, 48, 51, 54, 63, 83, 86, 114,
119, 135 sekä kannen kuvitus: Ted Ottosson
Kuvitukset sivuilla 70, 79, 94, 117: Filip Kull
Kuvitukset sivuilla 34, 44, 61, 67, 123, 126, 131: Marco Skoog
Muut kuvitukset: Jan Jäger

Suomenkielinen laitos © Kati Valli ja WSOY 2022
Werner Söderström Osakeyhtiö

ISBN 978-951-0-48801-0
Painettu EU:ssa

Musse & Helium

**OSA 1:
SALAPERÄINEN KOLO**

CAMILLA BRINCK

KUVITUS JAN JÄGER
SUOMENTANUT KATI VALLI

Werner Söderström Osakeyhtiö
Helsinki

Hei, kaikki ihanat lukijat!

Minulle on kunnia, että juuri sinä pitelet
kirjaani käsissäsi. Toivon, että Musse &
Helium tuovat elämääsi yhtä paljon iloa
kuin minunkin elämäni. Niitä huihattomia
veitikoita mukavampia kavereita on vaikea
löytää. Toivotan sinulle mahtavia lukuhetkiä!

Halauksin

Camilla Brinck

SISÄLLYS:

Kuinka kaikki alkoi.....	13
Miten päädyimme tänne?.....	19
Kolo seinässä.....	31
Takaisin ihmismaailmaan.....	47
Värisokeat hiiret.....	63
Keksisyön aikaan.....	73
Jahtikyyhkyt tulevat!.....	85
Korppikotriina-tädin keittiössä.....	95
Riitelyä pihamaalla.....	109
Taa-Tan salainen kontakti.....	119
Kuiskaustiivis talo.....	137
Totuus äidistä ja isästä.....	151
Lehtipuhuja ja Seurakerttu.....	167

KUINKA KAIKKI ALKOI

Ajattelet ehkä, että hiiret ovat vain pieniä, yhdentekeviä eläimiä. Otuksia, jotka ovat sattuneet saamaan syntyessään hurjan pienen vartalon, hörökorvat, harottavat viikset ja kaiken päälle vielä karvattoman hännän, joka seuraa itsepäisästi perässä, minne hiiri ikinä kulkeekin.

Pieni koko pitää kyllä hyvin paikkansa ystäviemme Mussen ja Heliumin kohdalla. He ovat jopa todella pieniä. Mutta että yhdentekeviä? Ei, sellaisiksi heitä ei missään nimessä voi sanoa. Päinvastoin, Musse ja Helium ovat hyvin erikoisia jysijöitä. Heillä on täysin ennennäkemättömiä ominaisuuksia ja aivan erityislaatuinen tausta. Heitä voi hyvällä syyllä kutsua taikahiiriksi.

Mussen ja Heliumin suuri seikkailu alkaa, kun he ylättäen eräänä päivänä päätyvät sohvan alle erään ihmisen olohuoneeseen. Siitä, miten ja miksi he ovat sinne joutuneet, heillä ei ole aavistustakaan. He eivät tiedä, mitä on

tapahtunut tai mistä he ovat kotoisin. Heidän muistinsa on täysin tyhjä, kuin luminen peltomaisema.

Nyt saat kuulla näiden kahden hiiren tarinan. Pääset myös mukaan heidän huimalle matkalleen. Se vie sinut maailmaan, jossa vain harvoilla on ollut kunnia vierailla.

Kuvittele, että jossakin on jännittävä ja huikean kaunis maa, jossa asuu eläimiä ja kaikenlaisia ihmeellisiä olentoja. Paikan nimi on Eläinten valtakunta. Ihmiset eivät tästä maasta tiedä, koska yksikään ihminen ei ole koskaan käynyt siellä. Jossakin se silti on, vaikkakin piilossa. Tiedämme vain, että aina toisinaan jonnekin ilmestyy salainen tunneli, joka johtaa tuohon kauniiseen maahan. Tunneli, jota pitkin pääsee ajasta ja ulottuvuudesta toiseen.

Musse ja Helium syntyivät Eläinten valtakunnassa vähän yli kaksisataa vuotta sitten. Silloin elettiin kovia aikoja. Eläinten valtakuntaa uhkasivat jahtikyyhkyinä tunnetut ilkeät pulut. Jahtikyyhkyt halusivat kaapata vallan Eläinten valtakunnassa varastamalla maagisen kultajuuston, sillä se, jolla on hallussaan kultajuusto, pääsee hallitsemaan koko maata. Jos kultajuuston haltija on paha, kaikkialle Eläinten valtakunnan ylle laskeutuu pimeys.

Jos kultajuuston haltija taas on hyvä, Eläinten valtakunta pysyy kauniina ja rauhaisana.

Mussen ja Heliumin vanhemmat olivat tuolloin Eläinten valtakunnan kuningas ja kuningatar. He omistivat kultajuuston ja tekivät kaikkensa suojellakseen sitä jahtikyyhkyiltä. Samaan aikaan jahtikyyhkyt laativat häijyn suunnitelman: he aikoivat siepata vastasyntyneet hiirisarukset Mussen ja Heliumin näiden vanhemmilta, jotta voisivat sitten vaatia kultajuustoa vastineeksi siitä, että palauttaisivat poikaset. Kun Mussen ja Heliumin vanhemmat saivat kuulla tästä hirvittävästä juonesta, he olivat kauhusta suunniltaan. Lopulta he tulivat siihen tulokseen, että heidän olisi pakko lähettää rakkaat lapsensa pois suojellakseen pikkuisia. Päätös oli hyvin vaikea – ei hän kukaan tahtoisi eroon lapsistaan. Heillä ei kuitenkaan ollut valinnanvaraa.

Ja niin Musse ja Helium lähetettiin maailmaan, jossa me kaikki elämme, eli Ihmismailmaan. Ystävien avulla vanhemmat olivat löytäneet heille sijaiskodin täältä. He toivoivat koko hiirensydämeästään, että lapsilla olisi täällä hyvä olla. Ennen kuin hiirenpoikaset lähetettiin pois, heidän muistinsa pyyhittiin tyhjäksi, jotta he eivät muistaisi

mistä olivat kotoisin eivätkä siten ikävöisi liikaa kotiaan. Siitä vanhemmat kuitenkin pitivät huolen, että hiiret saivat matkaansa muutamia tärkeitä taitoja. Pitihän heidän selviytyä elämästä Ihmismaailmassa.

MITEN PÄÄDYIMME TÄNNE?

Puff vain, ja siinä he yhtäkkiä olivat.

– Oho, minne me oikein olemme joutuneet? piipitti Helium. – Mikä tuo tumma katto päämme päällä on? Ja miksi tassujemme ympärillä pyörii isoja ja pörröisiä har-maita pilviä?

Musse katsoi kummissaan ympärilleen.

– Minusta tuntuu, että niitä sanotaan pölykoiriksi, hän kuiskasi.

Koiriksiko? Helium ajatteli ja veti kauhuissaan tassunsa lähemmäksi itseään. Ohikiitävän hetken ajan näytti siltä kuin yksi pölykoirista olisi iskenyt hänelle silmää. Häntä puistatti, ja hän tarttui tiukasti Mussen häntään.

Musse raapi päätään ja mietti, kuinka kummassa hän oikein tiesi, mikä pölykoira oli. Hän ei muistanut koskaan aiemmin nähneensä sellaista.

– Taaemmas! Musse sähähti äkkiä ja osoitti tassullaan lattiaa vähän kauempana. – Tuolla liikkui jokin. Se oli hurjan iso... mutta sillä oli vain kaksi jalkaa.

Musse ja Helium ymmärsivät molemmat nopeasti, mistä oli kyse. Kaksijalkaisen otuksen oli pakko olla... ihminen. Ei hyvä juttu, he ajattelivat. Kaikki hiiret oppivat heti syntymästään saakka varomaan ihmisiä. Muussa tapauksessa jyrksijät voivat tulla tapetuiksi tai joutua hiirenloukkuun.

– Nyt tiedän, Musse kuiskasi ja seurasi samalla ihmistä katseellaan. – Olemme sohvan alla. Siis sellaisen jutun, jonka päällä ihmisillä on tapana istua.

– Miten voit tietää tuon?

– Ei aavistustakaan. Mutta mitä teetkin, älä siirry pois sohvakaton alta. Istu vain ihan hiljaa, tässä on nyt kyse elämästä ja kuolemasta!

Helium kuuli, miten vakava Mussen äänensävy oli.

– S-s-selvä... Istun ihan hiljaa. En vain voi mitään sille, että viiksikarvani väpättävät, hän änkytti. – Minua pelottaa niin, että se tuntuu hännänpäässä asti.

Pieni hiirikaksikko istui pitkään painautuneena sohvanalustan uumeniin. He puristivat toisiaan tiukasti

ja tähyilivät, näkyikö missään lisää vaaroja. He eivät uskaltaneet liikkua vähääkään, jottei heitä vain äkättäisi. Kun tuli ilta, heidän mahansa alkoivat murista nälästä. Ruoan ajattelemisenkin ajoi Mussen hulluuden partaalle. Hänen pieni vatsansa oli niin tyhjä kuin hiiren vatsa vain ikinä voi olla. Ehkä jossakin päin huonetta olisi pieni juustonkannikka tai vanhoja leipäpalasia, joita järsiä, hän ajatteli toiveikkaana.

– Helium, kuuntele, Musse kuiskasi varovasti. – Minun on pakko hiipiä huoneeseen ja yrittää löytää meille jotakin syötävää.

– Ei! Helium vinkaisi kauhistuneena. – Entä jos joudut ihmisen kynsiin?

– Ei niin käy, Musse kuiskasi ja yritti kuulostaa vakuuttavalta pikkusiskonsa edessä.

Kaksosiahan he toki olivat, mutta hän oli silti monta sekuntia vanhempi kuin Helium. Hän oli siis isovelji, mikä tarkoitti myös, että hänen oli otettava vastuu ruoan hankkimisesta.

Sen tähden Musse osoitti poikkeuksellista rohkeutta ja lähti etsimään syötävää. Pian hän tunsikin ihanan tuoksun, joka sai hänen sieraimensa läpättämään. Tuoksu tuli

kulhosta, joka oli asetettu pöydälle sohvan eteen. Musse kiipesi pöydälle ja sukelsi kulhoon. Se oli täynnä pieniä, keltaisia, kaarevia esineitä.

Musse itse ei osannut aavistaakaan, että oli humpsah-tanut kulhoon täynnä juustonaksuja. Hän maistoi varo-vasti yhtä.

Nam!

HYPPÄÄ PIENTEN SUURTEN SANKAREIDEN MATKAAN!

Hiirisisarukset Musse ja Helium asuvat Camillan luona tavallisina lemmikkeinä, kunnes eräänä päivänä seinään avautuu salaperäinen hiiren mentävä kolo. Uteliaat sisarukset lähtevät tutkimaan kolosta aukeavaa tunnelia ja tempautuvat salattuun satumaailmaan, missä heidän on ratkottava kuninkaallinen tehtävä.

Salaperäinen kolo aloittaa viisiosaisen seikkailusarjan, jossa matkataan mysteeriseen Eläinten valtakuntaan täynnä mitä merkillisempiä olentoja. Komea ja runsas kuvitus vauhdittaa lukukokemusta.

Mussen ja Heliumin seikkailut pursuavat lämminhenkistä jännitystä, huumoria ja fantasiaa ja viihdyttävät koko perhettä. **Camilla Brinckin** lastenromaanit on suunnattu 4-10-vuotiaille, ja sarja on ollut valtava menestys Ruotsissa.

”Ymmärrän hyvin, miksi nämä kirjat ovat kaikkien myyntilistojen kärjessä. En tiedä, kumpi odottaa seuraavaa kirjaa innokkaammin, minä vai perheen viisivuotias.”

Lena Andersson

”Tyttäreemme oppi lukemaan Mussen ja Heliumin seurassa. Nyt hän lukee joka päivä, kiitos näiden upeiden kirjojen.”

Sophie Alkerud

www.wsoy.fi

L84.2

ISBN 978-951-0-48801-0